

Въ отговоръ, Иларионъ писалъ на Ст. Стамболова за тревожното положение въ града следъ убийството на бюлюкбашията; турската полиция станала много бдителна и била по следитѣ на съзаклетниците, затова той нѣмало да може да изпрати представителъ отъ Сливенъ. Приематъ всичко, което събранието реши. Споредъ Д. Кукумявковъ, Иларионъ питалъ и за деня на възстанието.

Може би тогава Иларионъ да е изпратилъ онова писмо до всички революционни окрѣзи, за което пише въ своитѣ „Етюди“ Ст. Заимовъ, но той го отнася къмъ месецъ мартъ. Съ това писмо Иларионъ искалъ възстанието да бѣде отложено.

„Презъ месецъ мартъ 1876 г. главниятъ апостолъ на Сливенското револ. окрѣжие Ил. Драгостиновъ съ окрѣжна записка до другитѣ главни апостоли, предложилъ да се замѣни 1. май съ 11. май, сиречъ празникътъ на Кирилъ и Методий да се отпразднува съ пушки и черешови топове“. По Заимовъ, предложението на Драгостинова било одобрено отъ всичкитѣ апостоли. И така 11. май бѣ опредѣленъ день на всеобщото възстание“.*)

По Д. Страшимировъ и другитѣ историци на априлското възстание, 1. май билъ опредѣления день; и въ Оборище решили да избухне възстанието сѣщо на 1. май. Възможно е въ Враца, дето не били още готови, да е била приета датата 11. май, и въобще да се е явило недоразумение между апостолитѣ, които не сварили да с разбератъ, защото събитията ги изпреварили: непредвидено, възстанието избухнало на 20. априлъ въ Копривщица.

*) По Д-ръ С. Табаковъ, цит. съч., стр. 274, Сливенското знаме съ „1 май“ и лѣвъ отъ едната страна; „свобода или смъртъ“ отъ друга било ушито „*както се разправя* отъ дъщерята на Сливенския първенецъ Йоргаки“. Н. Обретеновъ въ приложеното тукъ изложение възстановява истината. Знамето е работа на доблестната дъщеря на баба Тонка, сѣщата, която е шила знаме и за Червеноводската чета.